

Til himlene rækker

Musik: J.P.E. Hartmann 1852

Tekst: DDS02 31,1-4

S

1. Til him-le-ne ræk-ker din mis-kund-hed, Gud, din tro-fast-hed når di-ne sky - er; din

A

10

ret-færds - hånd o-ver bjer - ge-ne ud er strakt o-ver da - le og by - er.

2. Som himlenes favn er din kærlighed, Gud,
som havenes dyb dine domme.
Til frelsen fører du sjælene ud,
vil skabningens suk ihukomme.
3. Hvor dyrebar er dog din miskundhed, Gud,
hvor menneskebørnene bygge!
I mulm er kærlighedsvingen bredt ud,
vi skjuler os under dens skygge.
4. Du kvæger i ørken den tørstende sjæl,
du bjærger den bævende due.
Hos dig er livets det evige væld,
og lys i dit lys skal vi skue.

B.S. Ingemann 1845

FNBL 199 - OLO - 17-03-2006